

Jornada Diocesana a Montserrat

Per fi va arribar l'esperat dia 30 d'Abril; la Jornada Diocesana de Juventut a Montserrat es va fer realitat.

Hem parlat de la Jornada amb varies noies i quasi totes han coincidit al dir que els hi havia agradat més, era la pujada a peu. Cap tenia prou paraules per descriure l'emoió que sentiren al anar se enfilant muntanya amunt, veient que per tots el caminets s'otien grups de nois i noies als que s'els hi endevinava el mateix ideal, tots feien camí vers Deu, amb les mans obertes a la il·lusió i al treball. Al arribar a dalt tots estaven vermells, acalorats, però s'els veia contents d'haver pogut arribar a la Mare pel seu propi peu.

Es va fer la concentració per comarques abans d'entrar en el recinte. Era impressionant veure aquella multitud de joves que anaven a oferir a la seva Patrona la Verge de Montserrat les seves ànsies de millorament.

El Pontifical, principal acte de la Jornada, celebrat pel nostre Reverendíssim Sr. Arquebisbe Dr. Modrego ve ésser magnífic i podem afirmar que va entusiasmar a majoria, malgrat que quan va començar ja estava tot-hom cansat d'esperar sota aquell sol tan fort que feia.

Els cants de l'Escolania Montserratina donaren un aire celestial a la cerimònia que va penetrar fins el fons de la nostra ànima. La plàtica del Dr. Modrego va ésser acertadíssima ens va fer pensar a tots en la molta responsabilitat que tenim els joves davant el món.

Al acabar el Pontifical es varen fer les ofrenes a la Mare de Déu per un noi i una noia de cada poble.

Després es va fer la inauguració de l'Exposició de Treballs i es descobrí un monòlit commemoratiu de la Jornada. A continuació tocaren sardanes a la plaça, la primera va ésser de concurs.

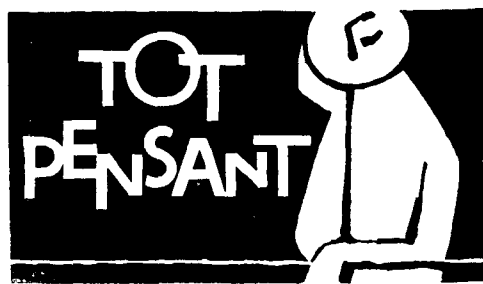
A l'hora del dinar remarcuem l'interés que varen posar tots els joves per anar allà a on els hi corresponia.

Comença l'acte de la tarda amb unes paraules de Montserrat Company seguides d'unes altres d'uns joves francesos el President Nacional de la J.A.C. francesa, la Secretaria de la Comissió Europea del MIJARC que ens van descobrir que més enllà de les nostres fronteres tenen els mateixos problemes i les mateixes ànsies de millorament que nosaltres i ens van dir que no estem sols, que tenim amics i amigues per tot el món treballant per fer una juventut més cristiàna i més consequent.

Després es representà un Joc escènic titolat «Depen de Nosaltres» original d'en Josep Ginestà que ens va demostrar que veritablement som nosaltres els que ens tenim de preocupar perquè en el nostre poble hi hagi una joventut ferma i cristiana.

S'acabà oficialment la Jornada amb el cant dels adéus. Si sempre ens emociona aquest cant, com no tenia de fer-ho en un dia com aquest que en havíem reunit tots els nois i les noies als peus de la Mareneteta i havíem viscut sota la seva protecció un dig de germanor?

Cristina.

Novel·les «Por entregas»

Creiem sincerament que aquesta mena de «novel·les» havia desaparegut totalment del mapa, que ja no se'n cantava ni gall ni gallina. Suposàvem (sense que això ens satisfés ni molt menys) que aquest gènere, que havia fet les delícies de moltes de les nostres àvies, havia quedat bandejat i colpit per un succedani més modern, més còmode i de molta més difusió: els «serials» radiofònics.

Però, malauradament, no és així. Darrerament, a la nostra ciutat, s'han repartit novament, a domicili, els primers quaderns d'una altra d'aquestes novel·les escrites generalment a tant la ratlla.

Francament, ens dol que hi hagi encara cases editorials que perdin llastimosament el temps publicant aquest tipus de novel·la tan atrotinat, que no persegueix altre propòsit que el d'explotar deliberadament la ingenuïtat, la incultura, l'afany de truculència o bé la morbositat de certes persones.

Nosaltres tenim del llibre, i, per tant, de la novel·la, un concepte molt elevat, i no cal dir completament diferent del que demostren tenir aquells que fabriquen aquests «esperpentos».

Creiem que un bon llibre, a més de servir-nos de dolç esplai, ens ha de plantejar problemes, ens ha d'invitar a la reflexió, ens ha de suggerir idees, ens ha d'enriquir el bagatge espiritual.

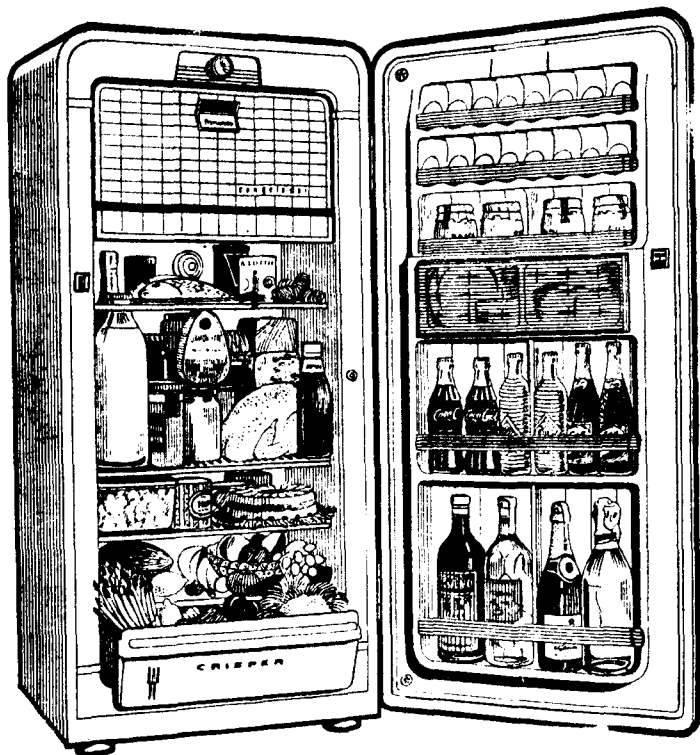
Aquesta mena de «literatura», però, enlloc de tot això, l'única cosa que fa és atrofiar o bé degenerar el bon gust de la gent, ensems que l'emmena per viaranys molt perillosos.

A més a més, cal no oblidar que els llibres són com els aliments: no tots són bons, no tots són digeribles. Hi ha aliments que enlloc de nodrir-nos, perjudiquen l'organisme. Un llibre dolent, per tant, malmel o pot ferir de mort la nostra ànima, el nostre intel·lecte, la nostra sensibilitat.

Avui, que la medicina ha descobert tants antibiòtics per a combatre i destruir tants i tants microbis i malalties, ens plauria que no trigés gaire a trobar el remei infal·libre que esclafés per a sempre més, aquesta calamitat de les novel·les «por entregas», calamitat que durant molts anys fou un dels nostres mals endèmics, i que fóra de lamentar tornés a convertir-se, de bell nou, en una altra virulenta epidèmia.

I que aquest antibiòtic occís, així mateix, els germanastres d'aquesta plaga: els també truculents i malgribats «serials» radiofònics.

R. Munné i Coll.

Kelvinator

Los
frigoríficos
americanos
de fama
mundial

Mod. Cosmopolitan
de 245 l.

Distribuidor:

S. RIERA

Clavé, 8 Teléfono 321
GRANOLLERS